

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către inculpatul Scripcari Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 decembrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Scripcari Viorel Valeriu, născut la 03 iulie 1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, r-l Ialoveni, str. Alexandru cel Bun 2/1, ap. 4.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.02.2015 – 28.12.2015;

2. instanța de apel: 08.02.2016 – 02.03.2016;

3. instanța de recurs: 05.05.2016 – 29.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, Scripcari Viorel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată complet partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 octombrie 2010, sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, care constituie 14000 lei, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 700 unități convenționale, care constituie 14000 lei, pedepse care urmează a fi executate separat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Scripcari Viorel, la data de 05 ianuarie 2015, aproximativ la orele 16:00, aflându-se în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Cartușa 62 și urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă, a deschis geamul din termopan de la etajul unu al casei amplasată pe adresa indicată, care aparține lui Morgoci Gheorghe și pătrunzînd în casă a încercat să sustragă un calculator de model „LG” de culoare neagră, cu tot cu procesor, la prețul de 9000 lei, însă, din motive independente

de voința sa nu și-a putut realiza pînă la capăt intenția sa criminală, fiind stopat și reținut de către colaboratorii agenției de pază „Madia Monitoring” SRL.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Scripcari Viorel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului Scripcari Viorel să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

3.1. În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- i-au fost încălcate drepturile prin faptul că, la data de 28.12.2012 aflîndu-se în Penitenciarul nr. 13, tot în această zi a fost invitat în sala de ședințe și i-a fost înmînată hotărîrea pe cauza dată. Nu este de acord cu faptul că, pe această cauză i s-a aplicat două pedepse, 2 ani și 8 luni privațiune de libertate și amendă în mărime de 700 unități convenționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul V. Scripcari, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Scripcari Viorel încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 27, 186 alin. (2) lit. lit. c), d) Cod penal -*tentativă de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, instanța de apel verificînd legalitatea individualizării pedepsei penale în privința ultimului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Cu referire la solicitarea inculpatului Scripcari Viorel privind aplicarea unei pedepse mai blînde, instanța de apel a constatat că, inculpatul nu a făcut referire la careva date obiective și subiective care să vizeze în special, împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvîrșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvîrșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vîrsta, starea de sănătate, situația familială și socială, care să justifice aplicarea unei pedepse mai blînde decât pedeapsa aplicată de prima instanță.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Scripcari Viorel, prin care a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea

cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Scripcari Viorel să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece la stabilirea pedepsei, instanțele ierarhic inferioare s-au condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului ordinar declarat de inculpatul V. Scripcari se conchide că recurentul invocă ca temei de drept pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același context instanța de recurs reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârile instanțelor de fond sunt criticate în partea stabilirii pedepsei, care se consideră a fi una prea aspră.

Potrivit art. 61 Cod penal pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, instanța de judecată stabilește pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. De altfel, individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete stabilite lui Scripcari Viorel, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, argumentele inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blînde, nu pot fi reținute, deoarece dînsul anterior a fost condamnat, fapt ce confirmă că inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare pentru viață și că reeducarea lui este posibilă doar în locurile privative de libertate. Colegiul penal conchide că, tipul și mărimea pedepsei stabilite lui V. Scripcari, vor fi cele mai eficiente pentru reeducarea lui și atingerea scopului legii.

Prin urmare, Colegiul consideră că temeiul pentru recurs invocat de recurent nu este relevant cauzei, iar instanța de apel just a menținut sentința primei instanțe și și-a motivat corect soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 din Codul penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat acestuia prin rechizitoriu.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată careva eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate de către inculpat.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Scripcari Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe Scripcari Viorel Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiat. Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la **27 iulie 2016.**

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana